

[Johs. Christiansen.]

se, hvordan de ærede forslagsstillere med blot tilnærmelsesvis sikkerhed vil kunne garantere, at Danmark på basis af den af dem her skitserede ordning skal kunne opfylde de førnævnte forpligtelser. Muligt er dette heller ikke forslagsstillernes mening, men, spørger jeg, hvorfor siges det da ikke rent ud, at de ærede medlemmer, som jeg talte om før, har skiftet standpunkt til Danmarks udenrigspolitik? Skal den omstændighed, at de har sat deres navn under det foreliggende forslag, tages som udtryk for, at de har ændret deres hidtidige stilling? Dette spørgsmål forekommer det mig at tinget har et rimeligt krav på at få besvaret og helst besvaret klart og tydeligt. Et ganske tilsvarende krav har de vælgere landet over, som de ærede medlemmer hr. Viggo Starcke og hr. Tholstrup appellerer til.

Som allerede tilkendegivet kan jeg på mit partis vegne tilsige enhver bestræbelse, der går ud på i videst muligt omfang at søge den tvungne værnepligt afløst af en ordning hvilende på frivillighedsprincippet, vor tilslutning. Vi er modstandere af den mere og mere overhåndtagende oprustning, der lægger tungere og tungere byrder på befolkningen, i første række på landets ungdom. Vi gjorde os på rette tid og sted til talsmænd for en ordning med så begrænsede landstyrker, at der var god saglig mening i at fremhæve frivillighedsprincippet i forbindelse med det mandskab, en sådan ordning ville kræve. Vi kan med henblik på teksten i forslaget punkt 4 sige, at også vi på et tidligere tidspunkt har fremhævet det ønskelige i, at man i videst muligt omfang søger at rationalisere uddannelsen for også på den måde at skabe et grundlag for færre indkaldelser og kortere uddannelsesetid.

Vi hilser altså forsåvidt med tilfredshed den lejlighed, der nu påny gives til at drøfte hele denne sag. Det er min tro, at de veksler, der efterhånden udstedes på landets ungdom, ikke i længden vil kunne indfries, og da har man, hvis forholdene vedblivende gør stående styrker nødvendige, kun frivillighedsprincippet at holde sig til. Der er som allerede fremhævet af tidligere ærede ordførere adskillige problemer at drøfte i forbindelse med det fremsatte forslag til beslutning. Jeg skal under hensyn hertil og under hensyn til, hvad jeg selv har sagt, tillade mig at foreslå, at forhandlingen afbrydes, og at sagen henvises til et udvalg til nærmere bearbejdelse.

Alfred Jensen: Flere af de ærede ordførere har udtalt nogen forbavelse over, at dette forslag til beslutning fremkommer nu så kort tid efter, at rigsdagen med et stort flertal har vedtaget en lov om ordning af forsvaret. Jeg tror ikke, man behøvede at udtale så megen forbavelse, specielt ikke hvis man havde fulgt med i den ærede ordfører for forslagsstillerne hr. Viggo Starckes fremsættelsestale. Deri forklarede han netop, at der, siden rigsdagen sidst behandlede lovforslaget om forsvarrets ordning, var sket store ting, meget store ting, idet nemlig de forskellige, jeg har vel lov at sige militære synspunkter indenfor retsforbundet er gået op i en højere enhed, og det er denne højere enhed, der nu præsenteres for offentligheden og rigsdagen. Når det er tilfældet, synes jeg ikke, man behøver at lede efter motiver og årsager til, at det ærede parti ikke var i stand til at møde med sin skitse, da vi i foråret behandlede spørgsmålet om ordningen af disse problemer. Et andet spørgsmål er naturligvis, om denne store ting kan få de følger, som det ærede parti regner med. Jeg skal ikke gøre mig til spåmand, men jeg har dog nogen tvivl om, hvor holdbar den enhed er. Jeg gad dog vide, om denne opgåen i en højere enhed er så kompakt, at de pacifistiske kredse indenfor retsforbundet fuldtud godkender det ærede medlem hr. Viggo Starckes lovsang til kaprustningen. Jeg vil heller ikke tro, at de pacifistiske kredse indenfor retsforbundet går ind for den tankegang, at en solid oprustning vil være i stand til at sikre freden. Jeg vil tro, at det stadigvæk vil være kredse i retsforbundet, der ikke er gået op i den højere enhed.

Selvom nu enheden skulle være kompakt, ændrer det dog ikke noget i vor stilling til det forslag til beslutning, der her foreligger. Vi kan nemlig ikke se, at de problemer, vi, skatteyderne og ungdommen, står overfor, løses ved beslutninger af den art, der her er til behandling. Spørgsmålet er jo ikke, om der er frivillighed ved udtagningen af militæret, eller om der sker en spredning af det militære byggeri. Det er ikke problemet. Problemet er af en helt anden art. Problemet er, om man kan skabe sikkerhed for, at krigens kræfter ikke slippes løs over Danmark, for enten man er frivillig eller ikke frivillig, rammer bomberne en, hvis krigen slippes løs. Jeg tror, det er en ting, man skal gøre sig klar, da det forekommer mig, at den ærede ordfører for forslagsstillerne gik ganske bravt ind for Atlantpolitikken. Jeg ved ikke, om han har den opfattelse, at At-